

15 Φεβρουαρίου 2015

Η θαυμάσια υμνολογία της Κυριακής των Απόκρεω

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στην θεολογία της Κυριακή των Απόκρεω, κατά την οποία γίνεται ενθύμηση της φοβερής μελλούσης Κρίσεως, ξεχωριστή θέση κατέχει η υμνολογία της ημέρας. Με ενάργεια και ποιητική ευστοχία, αποτυπώνονται υψηλές θεολογικές αλήθειες και γίνεται η ποίηση αφορμή πνευματικής αφύπνισης και εγρήγορσης. Οι θεόπνευστοι υμνογράφοι και οι μελίρρυτοι μελοποιοί συνέθεσαν διδακτικότερα τροπάρια με σκοπό να προτρέψουν τους πιστούς να συναισθανθούν την επερχόμενη βεβαία και φοβερή Κρίση, αποτυπώνοντας στην λειτουργική υμνολογία το πνεύμα της προπαρασκευαστικής περιόδου του Τριωδίου.

Ένα χαρακτηριστικό τροπάριο της ακολουθίας του Όρθρου της Κυριακής των Απόκρεω είναι το: «Ὡ ποία ὦρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά, ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτῆς ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται, Ἄγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτῆς, ὁ μέλλων κρίναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρα; ὦ ποία ὦρα τότε! Ἄλλὰ πρὸ τοῦ φθᾶσαι τὸ τέλος, σπούδασον κράζουσα, ψυχὴ· Ὁ Θεός, ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.».

Ψάλει ο βυζαντινός χορός του Θρασύβουλου Στανίτσα.

%kjghdfgjkI%